BIULETYN SPORTOWY

WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ W RZESZOWIE

Rzeszów, dnia 4 lipca 1956 r. Nr 34 (152) R III

TREŚĆ:

PIŁKA SIATKOWA

REGULAMIN

rozgrywek o mistrzostwo kl. B w piłce siatkowej kobiet

Cel

Rozgrywki w piłce siatkowej kobiet o mistrzostwo kl. B mają za zadanie:

— uaktywnienie sekcji piłki siatkowej kół sportowych woj. rzeszowskiego

— zachęcenie zawodników do systematycznego całorocznego treningu

— zdobycie klas sportowych

— podniesienie poziomu technicznego i taktycznego drużyn

Termin i miejsce

Rozgrywki o mistrzostwo kl. B przeprowadzone zostana w miejscowościach i terminach podanych w ogłoszonym poniżej terminarzu.

Uczestnictwo

Do rozgrywek zgłoszonych zostało 8 drużyn a to:

Zryw Przemyśl
Stal Dęba
Sparta Tarnobrzeg
Włókniarz Skopanie
LZS Biecz
Start Kolbuszowa
Sparta Przeworsk II
LZS Baranów Sandomierski

Zespoły podzielono na dwie terytorialne grupy.

Grupa I Przemyska

Zryw Przemyśl
Start Kolbuszowa
Sparta Przeworsk II
LZS Biecz

Grupa II Tarnobrzeska

Sparta Tarnobrzeg
Włókniarz Skopanie
Stal Dęba
LZS Baranów San.

System rozgrywek

Rozgrywki odbywają się w dwóch grupach systemem dwurundowym „każdy z każdym".

Do finału wchodzą dwie drużyny, które zajmują dwa pierwsze miejsca w grupach. O zwycięstwie w spotkaniu decydującą wygrane dwa sety.

Ocena wyników

O pierwszym miejscu w grupie decyduje ilość punktów (zwycięstw) zdobytych łącznie w pierwszej i drugiej rundzie. Przy równej ilości punktów u trzech drużyn o kolejności decyduje lepszy stosunek setów, a następnie małych punktów zdobytych w spotkaniach między tymi drużynami.

Nagrody

Drużyny, kóre zdobędą I i II miejsce w finale otrzymują tytuł mistrza i wice mistrza klasy B oraz awans do klasy A.

Drużyny zajmujące miejsca w finale od I do IV-go otrzymują dyplomy.

Przepisy końcowe

W rozgrywkach obowiązują przepisy gry w piłkę siatkową wydane przez „Sport i Turystyka" z późniejszymi uzupełnieniami. We wszystkich innych sprawach nie objętych regulaminem decyduje sędzia główny, na boisku, oraz sekcja siatkówki WKKF.

Każda drużyna wyznaczona terminarzem jako gospodarz obowiązana jest przygotować boisko do zawodów z pełnym wyposażeniem, protokoły, kalki piłki, siatki, oraz zawiadomić drużyny podane w terminarzu i sekcję piłki siatkowej WKKF o czasie i miejscu rozgrywek na 6 dni przed terminem spotkania.

Drużyna która nie weźmie udziału w dwóch turniejach zostaje skreślona automatycznie, a punkty zdobyte przez nią jak i przez zespoły z kórymi spotkania rozegrała zostają anulowane.

Zespoły obowiązują zgłoszenia zawodników do sekcji WKKF na drukach JKS-6 oraz posiadanie przez zawodniczki ważnych kart zdrowia.

Terminarz rozgrywek w piłce siatkowej kobiet o mistrzostwo kl. B.

Grupa I — przemyska

15 VII w Kolbuszowej — gospodarz Start

Zryw Przemyśl — Start Kolbuszowa
Sparta Przeworsk II — LZS Biecz
Zryw Przemyśl — Sparta Przeworsk II
Start Kolbuszowa — LZS Biecz

5 VIII w Bieczu — gospodarz LZS

Zryw Przemyśl — LZS Biecz
Start Kolbuszowa — Sparta Przeworsk II
Start Kolbuszowa — Zryw Przemyśl
LZS Biecz — Sparta Przeworsk II

19 VIII w Przemyślu — gospodarz Zryw

Sparta Przeworsk II — Zryw Przemyśl
LZS Biecz — Start Kolbuszowa
LZS Biecz — Zryw Przemyśl
Sparta Przeworsk II — Start Kolbuszowa

Grupa II — tarnobrzeska

8 VII w Tarnobrzegu — gospodarz Sparta

Sparta Tarnobrzeg — Włókniarz Skopanie
Stal Dęba — LZS Baranów
Sparta Tarnobrzeg — Stal Dęba
Włókniarz Skopanie — LZS Baranów

29 VII w Dębie — gospodarz Stal

Sparta Tarnobrzeg — LZS Baranów
Stal Dęba — Włókniarz Skopanie

Włókniarz Skopanie — Sparta Tarnobrzeg
LZS Baranów — Stal Dęba

12 VIII w Baranowie — gospodarz LZS

Stal Dęba — Sparta Tarnobrzeg
Włókniarz Skopanie — LZS Baranów
LZS Baranów — Sparta Tarnobrzeg
Włókniarz Skopanie — Sparta Tarnobrzeg

Weryfikacja spotkań w siatkówce mężczyzn kl. B grupa południe

Unia Krosno — Górnik Gorlice 2:0 (15:3, 15:6)
Unia Krosno — Włókniarz Krosno 2:0 (15:5, 15:3)
Unia Krosno — Stal Sanok 2:0 (15:7, 16:14)
Unia Krosno — Unia Krajowice 2:0 (15:7, 15:2)
Unia Krajowice — Górnik Gorlice 2:0 v.o. (15:0, 15:0)
Unia Krajowice — Włókniarz Krosno 2:1 (15:9, 13:15, 15:3)
Unia Krajowice — Stal Sanok 2:1 (15:2, 14:16, 15:8)
Stal Sanok — Górnik Gorlice 2:0 (15:5, 15:10)
Stal Sanok — Włókniarz Krosno 2:0 (15:3, 15:3)
Włókniarz Krosno — Górnik Gorlice 2:0 v.o. (15:0, 15:0)

Zgodnie z regulaminem punkty zdobyte lub stracone w meczach z KS Kolejarzem Rzeszów nie liczy się, a zespół Kolejarza zostaje skreślony z kl. B.

W wyniku zakończonych rozgrywek obu rund tabela przedstawia się następująco:

I miejsce Unia Krosno	pkt. 10	stos. set.	20: 1
II miejsce Unia Krajowice	pkt. 6	stos. set.	13: 8
III miejsce Stal Sanok	pkt. 5	stos. set.	12: 8
IV miejsce Górnik Gorlice	pkt. 3	stos set.	7:14
V miejsce Włókniarz Krosno	pkt. 3	stos. set.	5:14

Prawo udziału w rozgrywkach finałowych o wejście do kl. A zdobyły zespoły Unii Krosno i Unii Krajowice.

Weryfikacja spotkań o proporzec przechodni WKKF w piłce siatkowej kobiet i mężczyzn rozegranych w dniu 1 maja.

W wyniku obliczenia punktów zgodnie z regulaminem rozgrywek o proporzec przechodni WKKF podanym w Biuletynie Sportowym WKKF Nr 20 z dnia 16 IV br. str. 131 proporzec przechodni WKKF zdobyło koło Sportowe Budowlani — Resovia Rzeszów uzyskując 16 pkt., II miejsce zajęło koło sportowe Kolejarza Rzeszów uzyskując 13 pkt., III miejsce Stal Rzeszów uzyskując 6 pkt., IV miejsce jednostka wojskowa uzyskując 3 pkt.

Insp. Dysc. Sport. *Winiarski Henryk* — Przewodniczący Sekcji *mgr. Dynowski Roman*

PIŁKA NOŻNA

KOMUNIKAT
Komisji Sportowej Ligi Międzywojewódzkiej

Weryfikacja zawodów

z dnia 29 IV

Polonia — Stal FSC 1:0 i 2 pkt dla Polonii

z dnia 10 VI

Stal Stalowa Wola — Stal Rzeszów 1:1 i po 1 pkt dla obu drużyn
Polonia — Stal Swidnik 2:3 i 2 pkt. dla Stali
JKS — Lublinianka 1:3 i 2 pkt dla Lublinianki
Resovia — Gwardia 4:0 i 2 pkt dla Resovii
Stal FSC — Kolejarz 1:1 i po 1 pkt dla obu drużyn
Włókniarz — Górnik 7:1 i 2 pkt dla Włókniarza

z dnia 17 VI

Stal Rzeszów — Górnik 5:1 i 2 pkt dla Stali
Gwardia — Stal FSC 1:0 i 2 pkt dla Gwardii
Kolejarz — Włókniarz 2:0 i 2 pkt dla Kolejarza
Lublinianka — Resovia 2:1 i 2 pkt dla Lublinianki
Stal Swidnik — JKS 3:0 i 2 pkt. dla Stali
Stal St. Wola — Polonia 0:1 i 2 pkt. dla Polonii

Kary

Karze się zawodnika Resovii *Surmiaka Władysława ostrzeżeniem* za niesportowe zachowanie się na zawodach w dniu 17 VI.

Zawieszenie kary

Zawiesza się z dniem 21 VI 56 resztę kary dyskwalifikacji nałożonej na zawodnika *Matylowskiego Adama* z Włókniarza Krosno (Biuletyn Sportowy WKKF Nr 30 56).

Protesty

Odrzuca się protest Stali FSC Lublin odnośnie zawodów mistrzowskich rozegranych w dniu 29 IV 56 w Przemyślu między Polonią a Stalą FSC z powodu braku podstaw do unieważnienia tych zawodów wzgl. do przyznania za nie remisu.

Tabela rozgrywek mistrzowskich I-szej rundy.

miejsce	*nazwa koła*	*ilość gier*	*ilość pkt.*	*stos. bramek*
I	Stal Rzeszów	11	16:6	23:11
II	Kolejarz Przemyśl	11	15:7	12:6
III	Gwardia Rzeszów	11	14:8	17:13
IV	Włókniarz Krosno	11	13:9	26:16
V	Resovia	11	12:10	21:15
VI	Lublinianka	11	11:11	14:13
VII	Stal Stalowa Wola	11	11:11	16:16
VIII	Górnik Gorlice	11	10:12	12:20
IX	Polonia Przemyśl	11	9:13	14:18
X	Stal Swidnik	11	9:13	14:20
XI	JKS Jarosław	11	7:15	11:20
XII	Stal FSC Lublin	11	5:11	11:23

St. Insp. Dysc. Sport. *Podróżek Wiktor* — Przew. Komisji Sport. *mgr. Zawadzki Stanisław*

KOMUNIKAT
Sekcji Piłki Nożnej WKKF

Sprawy Kolegium Sędziów

Kursy dla kandydatów na sędziów p.n.

KS SPN WKKF zaleca KS SPN PKKF woj. rzeszowskiego przeprowadzenie kursów dla kandydatów na sędziów p.n.

W tym celu należy opracować materiał szkoleniowy i sporządzić program zajęć, który winien być omówiony z przewodniczącymi PKKF.

Zatwierdzony materiał szkoleniowy należy przesłać do wiadomości KS SPN WKKF, z równoczesnym oznaczeniem terminu rozpoczęcia kursów i egzaminów, które zostaną obsłużone przez egzaminatorów z ramienia KS SPN WKKF.

Wykłady winien przeprowadzić sędzia p. n. o wysokim stażu i kwalifikacjach wyznaczony przez właściwy KS SPN PKKF.

Kandydatów na sędziów należy dobierać o odpowiednich kwalifikacjach nie budzących wątpliwości spełnienia wymaganego obowiązku. Wskazanym jest, aby kandydaci rekrutowali się z młodzieży opuszczającej szkołę, osób rezolutnych, opanowanych i stanowczych.

Wymagany staż sędziowski

Wobec powtarzających się zapytań i komentarzy na temat stażu sędziowskiego, podaje się do obowiązującej wiadomości:

Każdy sędzia początkujący powinien odbyć staż co najmniej 5-letni na sędziowaniu C, B, i A klasy. Po odbyciu powyższego stażu wyróżniający się sędziowie mogą otrzymać uprawnienia do prowadzenia zawodów III ligi. Wiek kandydata nie powinien przekraczać 40 lat. W drodze wyjątku decyzję oraz zgodę w tym zakresie wyda każdorazowo Centralna Komisja Szkoleniowo-Kwalifikacyjna. Każdy sędzia uprawniony do prowadzenia zawodów III ligi winien prze-

prowadzić jako główny przynajmniej 3 — 4 zawodów.

Sędziowie, którzy po dwuletnim prowadzeniu III ligi (jako główny) z wynikiem dobrym wyróżnili się w prowadzeniu zawodów, mogą być zgłaszani do prowadzenia zawodów I i II ligi, z tym jednak zastrzeżeniem, że w chwili zgłoszenia wiek kandydata nie powinien przekraczać 40 lat. W sprawach przekroczonego wieku decyzję i zgodę wyda Centralna Komisja Szkoleniowo Kwalifikacyjna.

Obsada zawodów

Ponieważ zachodzą wypadki zmiany zawiadomień w obsadzie zawodów, KS SPN WKKF zaznacza, że sędziów p.n. obowiązuje jedynie zawiadomienie o przeprowadzeniu zawodów zawarte w Biuletynie Sportowym, względnie imienna delegacja podpisana przez referenta obsady lub przewodniczącego, a pod jego nieobecność v-ce przewodn. oraz przewodniczącego komisji sędziowskiej III ligi.

Kandydaci do prowadzenia zawodów I i II ligi

KS SPN GKKF zatwierdził jako kandydatów do prowadzenia zawodów I i II ligi:
kol. Syrka Kazimierza z Krosna
kol. Puchalskiego Romana z Jarosławia.

SPRAWY SZKOLENIOWE

Ręka umyślna i nieumyślna

Bardzo dużym utrudnieniem w pracy sędziego piłkarskiego na boisku są niedostateczne wiadomości o przepisach gry w piłkę nożną i brak zrozumienia ich sensu i to zarówno wśród zawodników jak również licznej rzeszy zwolenników tej dyscypliny sportu. Nie tylko skąpe są wiadomości teoretyczne, ale obcy jest dla nich tzw. „duch przepisów” czyli intencja autorów prawideł gry.

Aby sprostać swym trudnym obowiązkom sędziowie piłki nożnej muszą przede wszystkim w sposób autorytatywny prowadzić zawody, wykazywać pełną znajomość przepisów gry oraz umiejętność ich zastosowania. Muszą wykazywać w sposób wyraźny i nie podlegający zastrzeżeniom, że prowadzą zawody w oparciu o obowiązujące przepisy gry, mając w każdym momencie świadomość i pewność, że działają zgodnie z intencją ich twórców.

Ponieważ sędziowie nie mogą — tylko dla samego zadośćuczynienia przepisom gry i utrzymania dyscypliny na boisku — karać za najdrobniejsze a przede wszystkim przypadkowe przewinienia, dlatego też omawiając każdy paragraf przepisów gry i interpretując ich treść musimy baczyć, aby w przeprowadzaniu rozumowania nie zboczyć z właściwej drogi, przez dopuszczenie do zacierania jednej z głównych zasad arbitrażu sportowego jaką jest wyciąganie konsekwencji i stosowanie sankcji w stosunku do zawodników **jedynie i wyłącznie** w przypadku świadomego i celowego pogwałcenia przepisów gry. Często się zdarza, że sędziowie tak oceniają wykroczenia zawodników, aby nie narazić się publiczności tzn. patrzą jej oczami.

Takie ustosunkowywanie się sędziów do wykroczeń zawodników **najczęściej zauważyć daje się przy przewinieniach tzw.** „ręki“, zagadnienie to nabiera tym większego znaczenia, gdy fakt, że mimo wyraźnego sprecyzowania pojęcia tego wykroczenia w praktyce właściwie nie możemy poszczycić się jednolitą wykładnią tej części paragrafu 12, która omawia przewinienie dokonane przez zawodnika ręką, a w szczególności lit. 1, którego treść brzmi: „gracz, który rozmyślnie zagrywa piłkę ręką lub ramieniem, tzn. zatrzymuje ją względnie rzuca, nosi albo uderza (niedotyczy to bramkarza na jego własnym polu karnym) — winien być ukarany rzutem wolnym bezpośrednim“. Jakże jeszcze często obserwując kolegów prowadzących zawody dostrzegamy błędną ocenę „ręki umyślnej“ względnie „nieumyślnej“.

Utarło się mniemanie, że „lepiej odgwizdać więcej rąk“, niżli tylko te naprawdę w 100 proc. umyślne, bo to przecież i gracz — no a w szczególności publiczność sędziego który nie gwizdnie wszystkich rąk, określa jako sędziego nieuważnego dodając mu niezbyt pochlebne określenie, sędziego ślepego. Niejednokrotnie sędziowie usprawiedliwiają się gdy zdarzy im się odgwizdać i ukarać niesłusznie drużynę parą rąk nieumyślnych tym, że to właśnie inni koledzy nie stosują się ściśle do przepisów i w konsekwencji publiczność nie wie właściwie jaka jest faktycznie wykładnia i interpretacja tego przepisu ponieważ co jeden sędzia to inaczej ułatwia sobie zadanie. Największe zło leży w tym, że istotnie na skutek niejednolitej interpretacji przepisów gry, widzowie, a również i prasa, niezorientowani są jak właściwie z tą ręką w praktyce być powinno. Wydają różne sądy, a między innymi również sprzeczne z istotną intencją autorów przepisów gry. Dlatego też omawiając to zdawałoby się pozornie proste i nieskomplikowane zagadnienie, musimy mocno i niedwuznacznie sprecyzować jak mamy w przyszłości podchodzić do tego przepisu gry.

Przede wszystkim pragniemy wyjaśnić, że skoncetrujemy naszą uwagę na problemie **zagrania piłki ręką,** pomijając ustęp przepisów omawiający zagranie ręką w stosunku do zawodnika, jako zagadnienie nieskomplikowane i traktowane w praktyce przez kolegów naogół z wynikiem pozytywnym — zaliczane w zasadzie do gry brutalnej, a ściślej określając gry nieczystej.

Pojęcie słowa „ręka” w zrozumieniu intencji przepisów gry w piłkę nożną nie możemy utożsamiać z pojęciem ręki np. w medycynie, konkretnie w nauce anatomii. Ręką w medycynie to tylko część ciała ludzkiego, natomiast w intencji autorów przepisów gry w piłkę nożną — to wyłącznie czyn, i to czyn świadomy, dokonany celowo dla osiągnięcia pośrednich czy bezpośrednich korzyści wynikających dla własnej drużyny. Jeżeli tak pojmiemy to zagadnienie, nie zapominamy nigdy na boisku, że ręce są częścią składową ciała zawodnika, który podczas biegu wykonuje zawsze określone czy też nawet mniej określone ruchy rękami, a gdyby tych ruchów rąk sharmonizowanych i skoordynowanych z układem ciała i nóg podczas biegania zaniechał, jego sprawność biegowa byłaby mocno ograniczona. A przecież autorem przepisów nie zależało na tym aby skrępować i ograniczyć szybkość zawodników lecz intencją ich było nie dopuszczenie w grze do celowego i świadomego pomagania sobie rękami w grze przez dotykanie lub uderzanie rękami piłki. Czego zabronili autorzy przepisów gry w piłkę nożną. Zabronili grać za pomocą rąk i nakazali karać za tego rodzaju występki, ale tylko w tym wypadku jeżeli czyn został dokonany z pełną premadytacją, był zamierzony czyli świadomy i rozmyślny. Jeżeli czynu świadomego i umyślnego nie doszukaliśmy się, to **każde** zetknięcie się nie tylko piłki z ręką lecz i ręki z piłką bez względu na skutki jakie ono pociągnęło za sobą nie możemy karać i określać jako świadome wykroczenie przeciwko przepisom.

Niejednokrotnie zdarza się pogląd na ten przepis z gruntu asekurancki, że jeżeli „ręce“ mają miejsce poza polem karnym to można odgwizdać nawet ręce nieumyślne, natomiast gdy ma to miejsce na polach karnych, to tu już trzeba być bardzo ostrożnym w ocenie przepisów. Aby właściwie ustawić interpretację tego przepisu trzeba wyraźnie stwierdzić, że przepis dotyczący rąk umyślnych i nieumyślnych musi być absolutnie jednakowo traktowany w obrębie całego boiska niezależnie od miejsca zaistniałego faktu.

Jeżeli zaistniała ręka umyślna, czyli czynu dokonał zawodnik, absolutnie z pełną świadomością, celowo dla nieprzepisowego ułatwienia sobie gry, wówczas obojętnie gdzie przewinienie nastąpiło sędzia jest obowiązany ukarać drużynę danego zawodnika. Naturalnie mając na uwadze przepisy o karze któraby mogła wyjść na korzyść drużyny popełniającej przewinienie.

Ponieważ pod pojęciem „ręki“ rozumiemy całe ramię od barku do końca palców, dlatego przy ocenie zaistniałego przewinienia musimy być jednomyślni nie dając przywileju zawodnikowi, który celowo dotyka, lub uderza piłkę ramieniem tuż przy nasadzie barku.

Jeżeli natomiast zaistniało zetknięcie piłki z ręką, lub ręki z piłką bez świadomego, celowego działania drużyny, zawodnika i miało charakter przypadkowy — należy absolutnie nie wyciągać konsekwencji i nie karać drużyny, jednakowo traktując to wydarzenie na całym placu gry. Naturalnie pojęcia tak lansowane przed kilku lub kilkunastu laty jak „piłka zmieniła kierunek“, „ręka przy ciele“ itp.

nie mogą absolutnie wpływać na jakąkolwiek zmianę interpretacji tego przepisu gry.

Aby możliwie jak najszczegółowiej omówić praktycznie całość zagadnienia dotyczącego przepisu ręki umyślnej i nieumyślnej, przedstawimy przykładowo szereg przypadków, z którymi spotykamy się podczas prowadzenia zawodów.

W pierwszej części zajmiemy się celowymi wykroczeniami popełnionymi z premedytacją, które należy odgizdywać i karać rzutem wolnym bezpośrednim względnie rzutem karnym.

„RĘCE UMYŚLNE"

1. Karanie rzutem wolnym bezpośrednim, lub rzutem karnym

Najczęstszymi karanymi wykroczeniami to zamierzone i dokonane ruchy ręką w kierunku piłki celem;

a) zmiany jej kierunku
b) zagarnięcia jej w biegu
c) markowania, główkowania
d) poszerzanie tułowia celem zatrzymania uskakującej na skutek nierówności terenu lub wiatru — piłki w bok po koźle
e) podania piłki w zamieszaniu (w tłoku) do swego współpartnera
f) zatrzymania przy sobie piłki w momencie upadku
g) zagarnięcia piłki przeciwnikowi wykopującemu piłkę
h) zatrzymania piłki na piersiach przy użyciu ramion
i) przytrzymania piłki przy tułowiu lub przy udzie
j) uderzenia piłki ręką i wprowadzenie jej w ten sposób do bramki przeciwnika.

Przykłady te nie wymagają szczegółowych objaśnień, gdyż są one zupełnie nieskomplikowane i nie przedstawiają trudności w interpretacji, jedynie trudne są często do dostrzeżenia w wypadku sprytu zawodnika oraz zasłonięcia pola widzenia, na skutek ruchu zawodników na boisku.

2. Do rzadziej występujących karanych wykroczeń zaliczamy spowodowanie zagrania ręką przez:

a) rozłożenie celowe ramion w bok obojętnie czy wyprostowanych, czy też zgiętych w łokciach, przy czym nie ma wówczas różnicy czy ręka uderzy piłkę, czy też piłka uderzy w rękę,
b) przez utworzenie tzw. muru poszerzonego na skutek ujęcia się zawodników pod ręce — bez różnicy czy ręce zawodników zachowują się biernie tzn. bez najmniejszego nawet ruchu w kierunku piłki, bowiem sam fakt ujęcia się pod ręce jest celowym wzmocnieniem i poszerzeniem muru przed bramką, przy którym zawodnicy winni byli liczyć się z ewentualnością zatrzymania piłki rękami zwłaszcza, że normalna odległość zawodników broniących od piłki wynosi w takim wypadku minimum 9.15 m i z takiej odległości kopnięta piłka nie może być wytłumaczeniem, że piłka niespodziewanie uderzyła w rękę.

Ocena wyżej wyczerpująco wymienionych przewinień — nie przedstawia większych trudności jeżeli tylko stwierdzimy, że zawodnik świadomie i celowo odnośny ruch wykonał. Aby bezbłędnie stwierdzić fakt celowości i rozmyślności każdego ruchu rąk, sędzia dlatego bezwzględnie musi być w bezpośredniej bliskości miejsc popełnienia czynu, aby nie był zmuszonym wydawać decyzji na skutek opowiadania zawodników względnie jak to często się zwykło mówić, „na wyczucie", gdyż od tego momentu niedaleko już do wydawania niesłusznych decyzji.

„RĘKA NIEUMYŚLNA" — KTÓREJ NIE KARZEMY

Z kolei przejdźmy do określenia i omówienia zagadnienia „ręki nieumyślnej". Zagadnienie to nie tylko w teorii lecz przede wszystkim w praktyce przedstawia trudności.

Temu zagadnieniu należy poświęcić wiele uwagi, a ustalenie konkretnej interpretacji pozwoli na usunięcie bezpowrotnie wielu krzywdzących decyzji wydawanych często na skutek błędnej interpretacji przepisu o „ręce" w piłce nożnej, czy na skutek niezrozumienia intencji odnośnego przepisu gry.

1. Do rąk nieumyślnych przede wszystkim generalnie zaliczyć musimy:

„ręce ochronne" tzn. wszystkie te ręce, które wynikły na skutek osłony rękami wrażliwych części ciała zawodnika, a mianowicie twarzy, żołądka i podbrzusza. Naturalnie trzeba tu postawić jedno zastrzeżenie, że rękę ochronną uznawać należy za nieumyślną tylko w tym wypadku jeżeli zawodnik chroniący w/w części ciała będzie to czynił w momencie bezpośredniej bliskości przeciwnika wykopującego energicznie piłkę. Następną grupą to —

„ręce nastrzelone" — tzn. takie, które wynikły na skutek przypadkowego uderzenia piłki w rękę zawodnika bez najmniejszego rozmyślnego jego ruchu w kierunku piłki oraz ta kie, które wynikły podczas startu czy biegu zawodnika na przeciw przeciwnika kopiącego piłkę. W tym wypadku należy podkreślić, że wielokrotnie **takie** „ręce" oceniane były dotąd niesłusznie jako ręce umyślne, gdyż sędzia przeważnie ocenił ruch ręki do piłki jako wystarczający argument dla stwierdzenia celowości i w konsekwencji dopatrywał się wystarczającej świadomości zawodnika dla uznania jego winy i wymierzenia tak niejednokrotnie bezsensownej w skutki kary. Tak jak w razie niepewności sędziego obowiązuje zasada, że lepiej nie uznać bramki, która została strzelona, aniżeli uznać bramkę, która nie została strzelona. Podobnie w tym wypadku lepiej w razie niepewności ocenić rękę posiadającą znamiona celowej z przypadkową aniżeli ukarać za rękę nastrzeloną lub przypadkową, a więc nieumyślną, rzutem wolnym lub karnym drużynę, której **zawodnik nie popełnił wykroczenia w zrozumieniu interpretacji prawideł ducha gry.** Dla łatwiejszego naświetlenia okoliczności w jakich mogą zaistnieć ręce nieumyślne podamy kilka przykładów takich sytuacji:

1. w zamieszaniu przedbramkowym — w sytuacji b. groźnej dla drużyny broniącej — gracz drużyny bierze energiczny rozmach i w pozycji trudnej stara się oswobadzającym wykopem oddalić niebezpieczeństwo od swej bramki, tym czasem kopie tak nieszczęśliwie, że piłka trafia w jedną z rozłożonych rąk. Pozornie istnieją cechy rozmyślności z uwagi na rozłożone ręce, ale to tylko pozornie.

Na pytanie czy zawodnik chciał pomóc sobie rękami, czy miał cel w tym rozłożeniu rąk musimy bezspornie odpowiedzieć — nie.

Wprost przeciwnie zawodnik chciał przecież jak najdalej wykopać piłkę od swej bramki, a tymczasem najzupełniej nieoczekiwanie przez przypadek sam stworzył sobie przeszkodę i piłka nadal może być łatwą do osiągnięcia dla przeciwnika. Naturalnie o karaniu za taką rękę nieumyślną **nie może być mowy.**

2. Piłka kopnięta płasko przez zawodnika kozłuje. W tym momencie zdąża do niej zawodnik i w chwili gdy ma zamiar przejąć ją sztopingiem z równoczesnym wypuszczeniem jej sobie do przodu — biegnąc wykonuje normalnie ruchy rąk. W tym momencie piłka kozłuje lekko w bok i ręka styka się z piłką w takiej sytuacji, że ręka uderza piłkę.

Czy taką rękę można określić jako rękę celową? Nie. To dalszy przykład ręki nieumyślnej wynikającej z połączenia pozycji biegowej zawodnika, skoordynowanych w biegu ruchów jego rąk i jeszcze nie oczekiwanego zboczenia piłki po odbiciu się od nierówności terenowych.

3. Podczas wykonywania rzutu wolnego kilku zawodników zrobiło „mur". Niektórzy stoją na baczność z rękami przy tułowiu z dłońmi przy udach, inni osłaniają np. podbrzusze przed ewentualną kontuzją. Piłka strzelona ostro trafia jednego z zawodników z ręką trzymaną nieruchomo przy ciele. Sędzia dostrzega, że bramkarz stał w innym rogu bramki i gdyby nie ta ręka — padłaby bramka. Czy sędzia będzie karał zawodnika wychodząc z założenia, że ręką obronił bramkę? **Nie.** Sędzia zgodnie z intencją przepisów uzna za prawidłową taką pozycję, w której zawodnik przeciwstawia się przeciwnikowi trzymając w pozycji stojącej ręce przy tułowiu.

4. Zawodnik biegnie do kozłującej piłki. W czasie kozła piłka styka się z ręką zawodnika, zawodnik w obawie przed konsekwencją cofa się i ponieważ piłka zdąża w kierunku cofanej ręki gracz nerwowo powoduje ponowne zetknięcie ręki z piłką. Naturalnie dzieje się to w ułamkach sekundy.

Czy sędzia winien ukarać zawodnika? Jeżeli jest w 100 proc. pewny, że zetknięcie ręki z piłką czy też piłki z ręką **nie były zamierzone i celowo** spowodowane przez zawodnika, lecz były wynikiem czystego przypadku i chęci zawodnika uniknięcia spowodowania wykroczenia, nie będzie karał drużyny i uzna taki fakt, za rękę nieumyślną.

5. Zawodnik — obrońca stojąc na linii bramkowej grając pod silne słońce ma zamiar górną piłkę strzeloną w róg bramki wybić głową. W podskoku oślepiony nie trafia głową lecz ręką przypadkowo zgiętą w łokciu będącym na wysokości ramienia trafia piłkę i w ten sposób broni bramki.

Czy sędzia będzie karał zawodnika, który w ten sposób bronił bramkę, rzutem karnym — Nie.

Ponieważ zawodnik miał zamiar grać głową i jedynie na skutek silnego słońca minął się z piłką — na to, że ona trafiła na rękę nie miał najmniejszego wpływu.

Ażeby wyczerpać omawiany temat należy poruszyć jeszcze kwestię nieumyślnej ręki gracza atakującego, który w ten sposób stwarza swojemu partnerowi okazję do uzyskania bramki, lub nawet bezpośrednio z odbicia od jego ręki zostaje uzyskana bramka. Okoliczność taka może zaistnieć np.:

1. gdy napastnik idzie na obrońcę wykopującego piłkę. Piłka uderza w rękę napastnika i wpada do bramki.

2. gdy napastnik prowadząc piłkę względnie ją przejmując — nieświadomie i przypadkowo otrzyma kontakt swej ręki z piłką i bezpośrednio po tym fakcie strzeli bramkę,

3. gdy napastnik skacze do centry i ma zamiar wziąć piłkę na głowę — tymczasem piłki nie trafia głową. Piłka uderza w ramię i wpada do bramki. Jaką decyzję winien wydać sędzia? Zgodnie z tokiem naszego rozumowania i intencją autorów przepisów „o grze ręką" — sędzia winien we wszystkich trzech przypadkach uznać bramkę jako strzeloną ciałem zawodnika, bez świadomego i celowego użycia rąk.

Kończąc — dodać należy jeszcze, że jedynie bramkarz ma prawo grać (celowo) rękami, lecz jedynie w obrębie pola karnego. Przywilej utrzymania kontaktu z piłką przez bramkarza dozwolony w obrębie pola karnego, kończy się z chwilą gdy piłka (trzymana w rękach) opuści pole karne i znajdzie się na jego linii — wówczas rzut wolny będzie dyktowany z **linii pola karnego.**

Poleca się wszystkim KS SPN powyższy materiał wnieść na najbliższe zebrania szkoleniowe.

St. Insp. Dysc. Sport. — Przewodniczący Sekcji

Podróżek Wiktor — wz. **Dobosz Zbigniew**

K O M U N I K A T

Sekcji Piłki Nożnej PKKF Rzeszów

Skreślenie z terminarza rozgrywek mistrzowskich klasy C

Za trzykrotne niestawienie się do zawodów mistrzowskich bez usprawiedliwienia (3 VI br. ze Spartą Głogów, 10 VI br. ze Stalą IV Rzeszów i 17 VI br. z LZS Rudna Mała) skreśla się z dniem 17 VI br. z terminarza rozgrywek o mistrzostwo klasy C LZS Świlcza. Wyniki uzyskane przez LZS Świlcza w dotychczasowych rozgrywkach mistrzowskich unieważnia się.

Kary zawodników

Stykę Mieczysława z LZS Rudna Wielka ukarano 1 miesięczną dyskwalifikacją z zawieszeniem wykonania kary na okres 6 miesięcy (do 16 XII br. włącznie) za brutalną grę na zawodach z LZS Brzostek w dniu 17 VI br. (§ 6, pkt 1, lit. n).

Paska Jana ze Startu Strzyżów ukarano 3 tygodniową dyskwalifikacją (od 2 VII br. do 22 VII br. włącznie) za niesportowe zachowanie się (złośliwe krytykowanie orzeczeń sędziego) na zawodach z LZS Trzebownisko w dniu 17 VI br. (§ 6, pkt 1, lit. g).

Klisia Kazimierza z LZS Załęże ukarano naganą za niebezpieczną grę na zawodach z Włókniarzem Rakszawa w dniu 17 VI br. (§ 6, pkt 1, lit. m).

Kopca Józefa z LZS Zalesie ukarano 3 miesięczną dyskwalifikacją (od 17 VI br. do 16 IX br. włącznie) za rozmyślne kopnięcie przeciwnika bez piłki na zawodach z LZS Malawa w dniu 17 VI br. (§ 6, pkt 1, lit. r).

Weryfikacja zawodów o mistrzostwo klasy B

17 VI

LZS Brzostek — LZS Rudna Wielka 1:1 i po 1 pkcie dla obu drużyn.

LZS Przybyszówka — LZS Zaczernie 2:1 i 2 pkty dla LZS Przybyszówka.

Sparta Sędziszów — LZS Wola Mała 7 2 i 2 pkty dla Sparty.

LZS Trzebownisko — Start Strzyżów 2:2 i po 1 pkcie dla obu drużyn.

LZS Załęże — Włókniarz Rakszawa 4:1 i 2 pkty dla LZS Załęże.

Weryfikacja zawodów o mistrzostwo klasy C

10 VI

LZS Stobierna — LZS Trzciana v.o. obustr. i po 0 pktów dla obu drużyn z powodu nierozegrania zawodów.

LZS Biała — LZS Zalesie 3:0 v.o. i 2 pkty dla LZS Biała z uwagi na niezgłoszenie zawodników przez LZS Zalesie.

17 VI

LZS Zalesie — LZS Malawa 0:3 v.o. i 2 pkty dla LZS Malawa z uwagi na niezgłoszenie zawodników przez LZS Zalesie.

LZS Tyczyn — LZS Biała 1:2 i 2 pkty dla LZS Biała.

LZS Rudna Mała — LZS Świlcza 3:0 v.o. i 2 pkty dla LZS Rudna Mała z uwagi na niestawienie się do zawodów LZS Świlcza.

LZS Krasne — Sparta Głogów 2:3 i 2 pkty dla Sparty.

Sekretarz SPN: — Przewodniczący SPN:

Bosek Edward — **wz. Hanf Michał**

K O M U N I K A T

Sekcji Piłki Nożnej PKKF w Krośnie

Weryfikacja mistrzostw klasy „B"

10 VI

Kolejarz Stróże — LZS Ropica Dolna 1:0 i 2 pkt dla Kolejarza.

Unia Krajowice — LZS Zagórz 7:2 i 2 pkt dla Unii.

Górnik Jedlicze — Gwardia Ustrzyki 1:1 i po 1 pkt dla obu drużyn.

Sparta Lesko — LZS Zarszyn 2:0 i 2 pkt dla Sparty.

Górnik Biecz — LZS Dukla 3:0 i 2 pkt dla Górnika.

LZS Miejsce Piastowe — Górnik Grabownica 3:0 i 2 pkt dla LZS.

17 VI

LZS Ropica Dolna — LZS Zarszyn 1:2 i 2 pkt dla LZS Zarszyn.

Kolejarz Stróże — Górnik Biecz 3:0 i 2 pkt dla Kolejarza.

Gwardia Ustrzyki — LZS Miejsce Piastowe 3:0 i 2 pkt dla Gwardii.

LZS Dukla — Unia Krajowice 1:3 i 2 pkt dla Unii.

Weryfikacja mistrzostw juniorów

10 VI

Budowlani Sanok — Włókniarz Krosno 4:1 i 2 pkt dla Budowlanych.

Protesty

Protest KS „Górnik Grabownica z dnia 12 VI br. w sprawie zawodów o mistrzostwo klasy „B" w dniu 10 VI br. z LZS Miejsce Piastowe nie rozpatrywano z powodu niezłożenia pełnej kaucji protestacyjnej.

Kary zawodników

Dulęba Henryk — Kolejarz Stróże napomnienie za niesportowe zachowanie się na zawodach w dniu 10 VI br. z LZS Ropica Dolna (§ 6, pkt 1, lit. g).

Winiarski Erwin — Unia Krajowice ostrzeżenie za niebezpieczną grę na zawodach w dniu 10 VI br. z LZS Zagórz (§ 6, pkt 1, lit. m).

Borek Marian — LZS Zagórz 2 miesięczna dyskwalifikacja od 10 VI br. do 9 VIII 1956 r. włącznie za rozmyślne kopnięcie przeciwnika przy piłce na zawodach w dniu 10 VI br. z Unią Krajowice (§ 6, pkt 1, lit. p).

Młocek Zdzisław — Górnik Jedlicze 2 miesięczna dyskwalifikacja od 2 VII do 1 IX 1956 r. włącznie za brutalną grę na zawodach w dniu 10 VI br. z Gwardią Ustrzyki (§ 6, pkt 1, lit. n).

Nowak Albin — Górnik Jedlicze 2 tygodniowa dyskwalifikacja z zawieszeniem wykonania kary na okres 6 miesięcy tj. od 10 VI do 9 XII 1956 r. włącznie za niesportowe zachowanie się na zawodach w dniu 10 VI br. z Gwardią Ustrzyki (§ 6, pkt 1, lit. g).

Zygarowicz Jan — LZS Miejsce Piastowe 2 tygodniowa dyskwalifikacja za niesportowe zachowanie się na zawodach w dniu 10 VI br. z Górnikiem Grabownica (§ 6, pkt 1, lit. g). Nadto dolicza się 2 tygodniową dyskwalifikację, której wykonanie zawieszone zostało Biuletynem Sportowym WKKF Nr 30 z dnia 18 VI br. Łączny wymiar kary 4 tygodnie tj. od 2 VII do 29 VII 1956 r. włącznie.

Gemza Adam — LZS Świerzowa 1 miesięczna dyskwalifikacja z zawieszeniem wykonania kary na okres od 10 VI do 9 XII 1956 r. włącznie za kopnięcie przeciwnika przy piłce na zawodach w dniu 10 VI z LZS Iwonicz (§ 6, pkt 1, lit. n).

Sekretarz: **wz. Wojnar Tadeusz**

Przewodniczący SPN: **Frydlewicz Zygmunt**

K O M U N I K A T

Sekcji Piłki Nożnej MKKF Przemyśl

Uchylenie decyzji Komisji Sportowej SPN.

Prezydium Sekcji Piłki Nożnej na posiedzeniu w dniu 13 czerwca 1956 r. po dokładnym przeanalizowaniu:

1) przedstawienia Rady Koła ZS „Start" Przemyśl z dnia 5/12 1955 L. dz. 440/55,

2) przedstawienia Rady Koła Sport. ZS „Zryw" Jarosław z dnia 5/12 1955 L. dz. 2677/55,

p o s t a n o w i ł o:

a) uchylić decyzję Komisji Sportowej SPN MKKF Przemyśl z dnia 17 XI 1955, ogłoszoną w komunikacie Nr 42/55, dotyczącą unieważnienia karty zgłoszenia zawodnika KS „Start" Przemyśl, Bogdana Poczesnego z 8/9 1955, oraz unieważnienia karty zgłoszenia zawodnika KS „Zryw" Jarosław, Kazimierza Maciupy z 16/9 1955,

b) unieważnić dokonaną przez Komisję Sportową weryfikację zawodów o mistrzostwo juniorów klasy „B" odnośnie przyznania walkowerów na korzyść drużyn przeciwnych i dokonuje weryfikacji zawodów jak następuje:

Grupa I przemyska — runda I jesienna:

25 9 55: Start Przemyśl — Sparta Przemyśl 3:0 i 2 pkt dla Startu,

28 9 55: Start Przemyśl — LZS Żurawica 4:2 i 2 pkt dla Startu,

Grupa II jarosławsko-lubaczowska — runda I jesienna:

18 9 55: LZS Dolno Leż. — Zryw Jarosław 0:4 i 2 pkt dla Zrywu,

16 10 55: Zryw Jarosław — Kolejarz Jarosław 3:1 i 2pkt dla Zrywu,

25 10 55: Sparta Lubaczów — Zryw Jarosław 4:2 i 2 pkt dla Sparty.

c) unieważnić tabele rozgrywek o mistrzostwo juniorów klasy B grupy I i II ogłoszone w komunikacie Nr 45/55 z dnia 10/12 1955 i ustalić wobec zmiany weryfikacji — ostateczne tabele rozgrywek jak następuje:

Tabela rozgrywek o mistrz. juniorów kl. B grupa I przemyska:
Runda jesienna 1955

			gier:	pkt.	bram.
1.	Start Przemyśl	—	5	8:2	16:7
2.	Kolejarz I Przemyśl	—	5	8:2	16:10
3.	Sparta Przemyśl	—	5	7:3	13:4
4.	Kolejarz II Przem.	—	5	4:6	7:11
5.	LZS Żurawica	—	5	2:8	5:14
6.	Polonia Przemyśl	—	5	1:9	7:18

Tabela rozgrywek o mistrz. juniorów kl. B grupa II jarosławsko-lubaczowska
Runda jesienna 1955

			gier:	pkt.	bram.
1.	Sparta Lubaczów	—	4	8:0	16:3
2.	Zryw Jarosław	—	4	4:4	9:8
3.	Kolejarz Jarosław	—	4	4:4	7:10
4.	LZS Dolno Leżajsk	—	4	2:6	3:10
5.	LZS Radymno	—	4	0:0	1:11

Sprawy Komisji Sportowej.

Dodatkowy terminarz rozgrywek o mistrz. kl. „C" grupy II

24 VI LZS Wyszatyce — LZS Małkowice
1 VII LZS Ib Radymno — LZS Wyszatyce
8 VII LZS Wyszatyce — LZS Ostrów Radymno
15 VII LZS Bolestraszyce — LZS Wyszatyce

Gospodarze zawodów wymienieni na pierwszym miejscu.

Weryfikacja zawodów o mistrz. kl. „B"

6 V Gwardia Lubaczów — Unia Sarzyna 2:5 i 2 pkt dla Unii

6 V Start Jarosław — Sparta Leżajsk 3:3 i po 1 pkt dla obu

13 V Sparta Leżajsk — Sparta Przemyśl 2:3 i 2 pkt dla Sparty

13 V Unia Sarzyna — LZS Żurawica 0:0 i po 1 pkt dla obu

20 V Gwardia Lubaczów — Sparta Leżajsk 1:0 i 2 pkt dla Gwardii.

Sekretarz: *w/z Czech Tadeusz*

Przewodniczący: *w/z Kulczycki Marian*

K O M U N I K A T

Resortu Wyszkolenia Sportowego WKKF

Uchwałą GKKF z dnia 13 czerwca br. zostały zatwierdzone nowe normy i zestawy ćwiczeń odznaki B i SPO obowiązujące z natychmiastową ważnością.

Całość materiału (tabele i wyjaśnienia) została ujęta w specjalnym Biuletynie Sportowym WKKF.

Koła sportowe mogą nabyć wymienione wydanie w Redakcji Biuletynu WKKF odpłatnie w cenie 5 zł. za egz. względnie za pobraniem pocztowym.

Przy zamówieniach pisemnych należy podać:
dokładny adres zamawiającego,
ilość egzemplarzy.

Insp. Wyszkolenia Sport.
Czeremszyńska Zofia

Odbiorca

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Rze zam. 1424 700 egz. Pap. druk S-7-284